

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317200085
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317200085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: U. W., A.. XX.X.XXXX, W. P. XXX/XX, W. A. I., zastúpenému P. G.. B. L., W. F. M.U. XXXX/XXX-XX, T. A. Q., o zaplatenie sumy 15.546,58 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7Cb/2/2017-127 zo 16.11.2017, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 15.546,58 eur s úrokom vo výške 15,50 % zo sumy 6.017,74 eur od 19.5.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 10 % zo sumy 6.017,74 eur od 19.5.2015 do zaplatenia. Vyslovil, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalovaným a X. bola 16.11.2004 uzatvorená zmluva o úvere pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX a na jej základe sa veriteľ zaviazal dlžníkovi poskytnúť kontokorentný úver vo výške 100.000,- Sk. Veriteľ dňa 29.10.2009 oznámil žalovanému predčasnú splatnosť povoleného prečerpania zo zmluvy pod č. XXXXXXXXXXX. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 25.9.2014 pod č. XXXX/XXXX/CE bola pohľadávka voči žalovanému X. X., Y..X.. z predmetnej zmluvy postúpená na žalobcu. Oznámením zo 7.10.2014 X. X., Y..X.. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky vo výške 15.792,43 eur s prísl. na žalobcu. Výzvou na zaplatenie pohľadávky z 3.12.2013 pôvodný veriteľ X. X., Y..X.. žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 12.783,60 eur do 15 dní od doručenia. Dňa 19.8.2015 bola medzi sporovými stranami uzavretá dohoda o splátkach a uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Žalovaný voči žalobcovi uznal dlh zo zmluvy o splátkovom úvere v celkovej výške 16.736,58 eur a vyhlásil, že si je vedomý toho, že jeho dlh sa až do úplného splatenia úročí 15,90 % ročným úrokom a 10 % ročným úrokom z omeškania z nesplatených častí istiny. Žalovaný sa zároveň dohodol na postupnom splácaní dlhu formou splátok vo výške 70,- eur mesačne s tým, že po uplynutí 12 mesiacov sa pokúsia dohodnúť na ďalšom splácaní dlhu. Žalovaný, ktorý pôvodne vykonával podnikateľskú činnosť pod obchodným menom: U. W., IČO: XXXXXXXX, podnikateľskú činnosť ukončil k 9.1.2016.

3. Nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu legitímáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky. V zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky. To však platí len

vo vzťahu k dlžníkovi, teda presnejšie vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, avšak nie vo vzťahu k súdu. Súd je povinný skúmať platnosť alebo neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok bez ohľadu na skutočnosť, že postúpenie pohľadávky bolo dlžníkovi riadne oznámené. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na zákonnú výlukú danú § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi len za splnenia tam uvedených podmienok. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi navonok. V prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postúpenia pohľadávky postupom v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách dáva možnosť postúpenia pohľadávky aj bez súhlasu klienta tak, ako uvádza žalobca, avšak musia byť naplnené vyššie uvedené podmienky. Práve v nevyžiadaní súhlasu klienta je potrebné vidieť prelomenie bankového tajomstva. Jednou z podmienok prípustnosti jeho porušenia (okrem nepretržitého omeškania klienta viac ako 90 kalendárnych dní a splatnosti pohľadávky) je preto písomná výzva klientovi.

4. Žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka, pretože žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov. Zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu. Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka. Preto súd prvej inštancie žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie prejednávajú vec nesprávne právne posúdil.

7. Poukázal na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách je dispozitívne, k postúpeniu došlo so súhlasom žalovaného a postúpená pohľadávka bola splatnou. Nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Najvyšší súd SR v konaní pod sp.zn. 1Cdo/76/2007 posúdil ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách taktiež ako dispozitívne.

8. I v prípade, ak by žalovanému nebola doručená výzva v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, bolo by postúpenie pohľadávky platné. Tento právny záver vychádza zo zákonných a zmluvných ustanovení, ktoré súd prvej inštancie pri rozhodovaní aplikoval nesprávne.

9. Totiž v zmysle bodu 19.16 obchodných podmienok k predmetnej zmluve o úvere, klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje predchádzajúcu výzvu len v prípade postúpenia bez súhlasu klienta. V posudzovanej veci však postúpenie pohľadávky bolo realizované so súhlasom žalovaného ako klienta banky, keď jeho súhlas vyplýva z ustanovenia bodu 19.16 obchodných podmienok. Postupovaná pohľadávka bola v roku 2014 splatnou.

10. V súvislosti s výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách treba uviesť, že účelom tohto ustanovenia je len úprava výnimiek z bankového tajomstva. Toto zákonné ustanovenie neupravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k

porušení bankového tajemství. Hlavným účelem § 92 ods. 8 Zákona o bankách, aj podľa dôvodovej správy, bolo prelomenie bankového tajemstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, že by tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu niet v zákone ani v dôvodovej správe žiadnej zmienky. V tejto súvislosti treba mať na zreteli ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Záver súdu prvej inštancie, že banka môže pohľadávku platne postúpiť len za podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách z tohto ustanovenia nevyplýva.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

12. V následných vyjadreniach (§ 374 ods. 2, 3 CSP) zotrvali sporové strany na svojich stanoviskách, pričom žalobca poukázal na to, že v prejednávanej veci nemožno pripustiť zastúpenie žalovaného jeho súčasťou právnou zástupkyňou P. G. B. L., pretože táto nie je advokátkou a ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach. Zastupovala žalobcu v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom X. pod sp.zn. XC/XXX/XXXX a zastupovala otca maloletého v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného v konaní Okresného súdu X. pod sp.zn. XP/X/XXXX.

13. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

15. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (Zákon o bankách), platného a účinného v čase postúpenia predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca žalobcu X. X., Y.X. a žalovaný ako podnikateľský subjekt dňa 3.12.2009 uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške 8.270,- eur. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 690,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola 20.12.2009 a konečná splatnosť úveru bola 20.11.2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 25.9.2014 bola predmetná pohľadávka voči žalovanému pôvodným veriteľom, t.j. X. X., Y.X., postúpená na žalobcu. Oznámenie vykonal X. X., Y.X. podaním zo 17.10.2014.

17. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že nebol naplnený základný predpoklad stanovený § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z bankového úveru, a to doručenie písomnej výzvy na zaplatenie dlhu zo strany pôvodného veriteľa, t.j. X. vo vzťahu k žalovanému ako dlžníkovi. Ako správne konštatuje súd prvej inštancie, v konaní nebolo preukázané, že by táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného ako základný predpoklad platného postúpenia predmetnej pohľadávky. Tento zákonný predpoklad musí byť splnený v čase postúpenia pohľadávky, teda v čase uzavretia zmluvy o takomto postúpení. Navyiac treba konštatovať, že výzvou z 3.12.2009

bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie doposiaľ splatnej sumy 12.783,60 eur a upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého poskytnutého úveru, pričom nie je preukázané, že by takáto splatnosť celého úveru bola pôvodným veriteľom vykonaná pred postúpením predmetnej pohľadávky žalobcovi.

18. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že súdna prax sa prikláňa k záveru, že nemožno spochybníť právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné prikročiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie by mala banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

19. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), X. X., Y..X.. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, vrátane úrokov z neho, v celosti inému subjektu. Preto zmluva o postúpení pohľadávok, uzavretá medzi pôvodným veriteľom X. X., Y..X.. a žalovaným, je neplatný právny úkon, ako to konštatuje aj súd prvej inštancie. Na základe toho je správny záver súdu prvej inštancie, že žalobcovi chýba aktívna vecná legitímácia, čo je dané (v zmysle vyššie uvedeného) nenaplnením dvoch základných predpokladov pre záver o jeho aktívnej vecnej legitímácii, a to doručenie písomnej výzvy na zaplatenie splatnej časti dlhu žalovanému (spomínaná výzva z 12.8.2013) a nenaplnenie okolností vyhlásenia predčasnej splatnosti celého postupovaného úveru zo strany X. X., Y..X.. pred postúpením pohľadávky. Totiž ako nepochybne vyplýva zo spisu, v súčasnosti je predmetom konania celá pohľadávka pôvodného veriteľa žalovaného X. X., Y..X.. vo výške 15.546,58 eur s prísl..

20. Nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu spočívajúcou v tom, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách má len dispozitívny charakter a v tomto zmysle ani Najvyšší súd SR v konaní pod sp.zn. 1Cdo/76/2007 takýto záver nevyslovil. Takýto záver rozhodne nevyplýva vo vzťahu k zákonnej povinnosti predchádzajúceho doručenia výzvy na zaplatenie splatnej časti dlhu dlžníkovi zo strany bankového subjektu, pričom absencia takéhoto predpokladu je základom konštatovania o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie toho subjektu, ktorý takúto pohľadávku získa na základe postúpenia pohľadávky, čo bolo presne naplnené v prejednávanej veci.

21. Pokiaľ ide o okolnosť, že právna zástupkyňa žalovaného nie je advokátkou a poskytuje služby právneho zastúpenia (v danom prípade žalovanému), treba konštatovať, že odvolací súd nezistil podmienky pre vyslovenie neprípustnosti takéhoto zastúpenia zo strany súčasnej právnej zástupkyne vo vzťahu k žalovanému.

22. Predpokladom postupu podľa § 89 ods. 2 CSP v podobe vydania uznesenia, v ktorom súd rozhodne, že zastúpenie podľa § 89 ods. 1 CSP neprípustná je okolnosť, že zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.

23. Doktrína - odborná literatúra (pozri Števček - Ficová - Baricová - Mesiarkinová - Bajánková - Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok, nakladateľstvá C.H.Beck 2016) sa prikláňa k záveru, že predpokladom možnosti postupu podľa tohto zákonného ustanovenia je okolnosť, že právny zástupca súčasne (teda aj v čase predmetného súdneho konania prejednávanej veci) vystupuje aj v iných konaniach napriek tomu, že nie je advokát. Z obsahu spisu v tejto súvislosti vyplýva, že konania, na ktoré poukazuje žalobca, t.j. XC/XXX/XXXX a XP/X/XXXX Okresného súdu X. sú už právoplatne ukončené. Pokiaľ ide o právoplatne skončené konania, možno zastupovanie všeobecným zástupcom v týchto konaniach zohľadniť a zástupcu v aktuálnom konaní neprípustiť za predpokladu, že medzi týmito konaniami existuje taká časová súvislosť (frekvencia výskytu), ktorá odôvodňuje záver, že zastupovanie zo strany všeobecného zástupcu nie je ojedinelé a jednorazové.

24. So zreteľom na to, že ide o konania pred Okresným súdom X. staršieho dáta (rok 2014, resp. rok 2015), nemožno vo vzťahu k aktuálnemu konaniu (v prejednávanej veci) urobiť záver, že po zohľadnení týchto iných konaní existuje medzi konaniami taká časová súvislosť, ktorá by odôvodňovala záver, že nejde o ojedinelé a jednorazové zastúpenie zo strany terajšej právnej zástupkyne žalovaného. Preto nie je dôvod na vyslovenie neprípustnosti zastúpenia terajšou právnu zástupkyňou vo vzťahu k žalovanému.

25. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, vrátane výroku o trovách konania, a preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).